

BÀI HỌC 6

A-ĐAM VÀ ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

CÂU GỐC: “*Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Giê-su Christ chúng ta, là Đấng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào trong ơn nầy là ơn chúng ta hiện đương đứng vững; và chúng ta khoe mình trong sự trông cậy về vinh hiển Đức Chúa Trời.*” (Rô-ma 5:1, 2).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Rô-ma 5.

Sứ đồ Phao-lô nói rằng được Đức Chúa Trời chấp nhận chỉ nhờ đức tin nơi Đức Chúa Giê-su Christ mà thôi. Được Đức Chúa Trời chấp nhận cũng được gọi là sự được xưng công bình bởi đức tin (justification by faith). Và sự được xưng công bình được thiết lập dựa trên quyền lực cứu rỗi của Đức Chúa Giê-su. Quyền lực cứu rỗi này là sự công bình của Ngài (His righteousness). Và chỉ sự công bình của Đức Chúa Giê-su thôi cũng đủ để làm cho chúng ta đúng với Đức Chúa Trời. Chúng ta đã thấy cách Phao-lô xây dựng trên lẽ thật tuyệt vời này. Trước tiên, ông cho thấy việc được cứu bởi đức tin, chứ không phải bởi việc làm, ngay cả cho một vị thánh như Áp-ra-ham. Sau đó, Phao-lô quay lại để nhìn bức tranh lớn về chương trình của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta và hỏi: Điều gì gây ra tội lỗi, sự đau khổ và sự chết? Và câu trả lời được tìm thấy trong Đấng Christ và những gì Ngài đã làm cho chúng ta thế nào?

A-đam đã sa ngã. Và tội lỗi của một người này khiến toàn thể nhân loại bị án tử hình và phải phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng tội lỗi. Và bởi một Người này, cả thế gian đều được cứu. Bởi đức tin nơi Đức Chúa Giê-su, tội lỗi của chúng ta và sự trừng phạt vì phạm luật pháp có thể bị loại bỏ. Tội lỗi của chúng ta có thể được tha thứ mãi mãi.

Sứ đồ Phao-lô cho thấy sự khác biệt giữa A-đam và Đức Chúa Giê-su. Đấng Christ đã đến để sửa chữa những gì A-đam đã làm sai. Đấng Christ cho thấy nhờ đức tin nơi Ngài những người bị tổn thương bởi tội lỗi của A-đam có thể được cứu. Thập tự giá và sự chết của Đức Chúa Giê-su là Đấng Thay thế của chúng ta mở đường cho tất cả mọi người được cứu. Thật là một chủ đề vĩ đại cho Phao-lô để giải nghĩa nhiều hơn! Vì tất cả niềm hy vọng của chúng ta được đặt trên lẽ thật vĩ đại này.

ĐƯỢC XUNG CÔNG BÌNH BỞI ĐỨC TIN

Sứ điệp của Phao-lô trong Rô-ma 5:1-5 là gì? Bạn có thể học được gì từ sứ điệp này để làm cho đức tin của mình mạnh hơn?

“Được làm đúng với Đức Chúa Trời” có cùng ý nghĩa như “đã được làm đúng với Đức Chúa Trời.” Động từ Hy Lạp cho các chữ này cho thấy hành động như đã được hoàn thành. Sự kiện này là tin tốt, vì cho thấy Đức Chúa Trời chấp nhận chúng ta và nói chúng ta là thánh. Ngài làm cho chúng ta đúng với chính Ngài qua việc chúng ta chấp nhận Đức Chúa Giê-su. Chúng ta không được làm đúng (được xưng công bình) từ những việc tốt của chúng ta bằng sự tuân giữ luật pháp. Thay vào đó, Đức Chúa Trời chấp nhận lý lịch (record) hoàn hảo của Đức Chúa Giê-su về sự vâng lời thay cho lý lịch tội lỗi của chúng ta.

Đồng thời, tất cả tội lỗi của chúng ta đã được đặt lên Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Trời đã quyết định rằng Đức Chúa Giê-su làm những tội đó, không phải chúng ta. Và như vậy, chúng ta được thoát khỏi sự trừng phạt mà đáng lẽ chúng ta phải chịu vì tội lỗi. Sự trừng phạt của chúng ta đã chuyển sang Đấng Christ. Ngài chịu trừng phạt để chúng ta không bao giờ phải chịu. Có gì tốt hơn điều đó cho một người có tội?

Chữ “khoe mình” trong Rô-ma 5:2, 3 dịch từ tiếng Hy Lạp là “niềm vui”, hay “hân hoan” [rejoice] cho thấy những người đã được làm đúng với Đức Chúa Trời đều tràn đầy niềm vui ngay cả khi họ đau khổ. Sự đau khổ cho họ sức mạnh để tiếp tục. Vì họ đã đặt đức tin và sự tin cậy vào Đức Chúa Giê-su Christ. Họ chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ làm mọi điều tốt lành. Họ cảm thấy đau khổ vì Đấng Christ là một vinh dự. (1 Phi-e-rơ 4:13).

Xin lưu ý trong Rô-ma 5:3-5 có những cách và thứ tự khác nhau mà chúng ta tiến tới trong sự tăng trưởng thuộc linh. Phao-lô dạy rằng chúng ta phải tăng trưởng trong (1) sự nhịn nhục, (2) sự rèn tập, và (3) sự trông cậy. Chúng ta hãy phân tích từng phần.

“Nhịn nhục”. Từ ngữ này có nguồn gốc từ chữ Hy Lạp có nghĩa là “trung thành đến cùng.” Loại sức mạnh này phát triển trong những người tiếp tục có đức tin và không mất hy vọng của họ trong Đấng Christ. Họ trung tín với Đức Chúa Trời qua sự đau khổ.

“Rèn tập”. Từ ngữ này bắt nguồn từ chữ Hy Lạp *dokime*, có nghĩa là “những suy nghĩ, cảm xúc và hành động được chấp nhận.” Vì vậy, những người nhịn nhục sẽ suy nghĩ, cảm nhận và hành động theo cách Đức Chúa Trời chấp nhận.

“Sự trông cậy” (Hy vọng). Trung thành với Đức Chúa Trời cũng khiến chúng ta suy nghĩ, cảm nhận và hành động theo cách mà Ngài chấp nhận. Và làm cho Đức Chúa Trời vui lòng đem lại cho chúng ta niềm hy vọng. Niềm hy vọng của chúng ta được tìm thấy trong Đức Chúa Giê-su và lời hứa được cứu trong Ngài. Chúng ta phải nắm giữ lấy Ngài trong đức tin, cảm thấy đau buồn vì tội lỗi, và vâng lời Ngài. Sau đó niềm hy vọng của chúng ta sẽ mạnh hơn.

KHI CHÚNG TA CÒN LÀ NGƯỜI CÓ TỘI

Tại sao những câu trong Rô-ma 5:6-8 có tràn đầy niềm hy vọng cho chúng ta? Và chúng nói gì về bản tính của Đức Chúa Trời? Thí dụ, Đức Chúa Trời là thánh thiện và nhân từ. Những phần khác nhau trong bản tính của Đức Chúa Trời cho chúng ta biết Ngài là ai.

A-đam và Ê-va đã phạm luật pháp. Không có lý do nào để bào chữa cho họ. Nhưng ngay cả như vậy, Đức Chúa Trời đã dẫn đường để đem họ trở lại hòa thuận với chính Ngài. Kể từ đó, Ngài đã hướng dẫn trong việc làm những điều cần thiết để cứu chúng ta. Ngài mời gọi chúng ta chấp nhận chương trình cứu rỗi của Ngài, và chương trình đó là Đức Chúa Giê-su.

Rô-ma 5:9 nói rằng Đức Chúa Giê-su cứu chúng ta khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Câu này nghĩa là gì? Đức Chúa Giê-su làm điều đó cho chúng ta thế nào?

Câu chuyện trong Xuất Ê-díp-tô Ký 12 nói về cách Đức Chúa Trời giải phóng dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi ách nô lệ ở Ai Cập giúp chúng ta hiểu Đức Chúa Giê-su cứu chúng ta khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời thế nào. Đêm hôm đó là lúc Đức Chúa Trời giải phòng dân của Ngài khỏi ách của người Ai Cập. Trước đó, Ngài đã phán với Môi-se rằng Ngài sẽ đi qua xứ Ai Cập và giết tất cả những con trai đầu lòng của loài người và thú vật. Đức Chúa Trời truyền lệnh cho Môi-se nói cùng dân Y-sơ-ra-ên lấy huyết bôi trên các khung cửa nhà mình như một dấu hiệu. Ngài sẽ thấy dấu của máu và sẽ vượt qua nhà đó. Rồi tất cả mọi người trong nhà sẽ được bảo vệ khỏi cơn thịnh nộ lớn từ Đức Chúa Trời giáng xuống các con đầu lòng của Ai Cập. Huyết của Đức Chúa Giê-su cũng bảo vệ chúng ta như vậy. Huyết đó hứa hẹn rằng những người được xưng công bình với Đức Chúa Trời và ở với Ngài sẽ được bảo vệ khi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời tiêu diệt tội lỗi vào thời kỳ cuối cùng.

Một số người thấy khó chấp nhận tư tưởng là một Đức Chúa Trời yêu thương lại nổi giận. Nhưng chính vì tình yêu của Ngài mà sự nổi giận chống lại tội lỗi là có thật. Hãy nhìn vào những gì tội lỗi đã làm để phá hoại tất cả những gì Đức Chúa Trời thực hiện trên trái đất này. Làm thế nào Ngài không nổi giận chống lại điều ác và tàn phá như vậy?

Đọc Rô-ma 5:10, 11. Có những lý do nào khác để chúng ta vui mừng?

Sứ đồ Phao-lô dường như đặt tầm quan trọng lên sự kiện Đấng Christ sống lại từ cõi chết. Ngài sẽ sống mãi mãi (Hê-bơ-rơ 7:25). Nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu Đức Chúa Giê-su ở lại trong mồ mả? Thì những hy vọng của chúng ta sẽ chết cùng với Ngài. Nhưng Ngài sống lại, và như vậy, chúng ta được cứu. Đó là lý do cho sự vui mừng của chúng ta.

CHẾT VÌ TỘI LỖI

Sự chết là kẻ thù. Có lẽ, đây là kẻ thù tàn ác nhất mà chúng ta sẽ gặp. Suy cho cùng, Đức Chúa Trời không dự định là con người phải chết. Không, Ngài đã tạo nên chúng ta để sống đời đời. Rất ít người muốn chết. Và những người phải chết gần như luôn luôn chỉ sau khi bị đau đớn và sầu khổ. Sự chết đi ngược lại ước muốn của chúng ta là muốn sống. Vì, từ lúc đời sống của chúng ta bắt đầu, chúng ta muốn sống mãi mãi. Sự chết là điều xa lạ đối với chúng ta.

Hãy đọc Rô-ma 5:12. Phao-lô miêu tả gì? Câu này giải thích điều gì?

Các nhà tư tưởng Kinh Thánh đã lý luận nhiều hơn về ý nghĩa của câu này so với những câu khác. Có lẽ, lý do là bởi vì họ cố gắng dùng câu này để giải nghĩa những điều mà Phao-lô không bao giờ nghĩ đến.

Thí dụ, những nhà tư tưởng Kinh Thánh này tranh luận về ý nghĩa của tội lỗi của A-đam. Tội lỗi của A-đam đã làm thay đổi tất cả các con cái tương lai của ông bằng cách nào? Có phải tất cả các con cái của A-đam trong tương lai đều chia sẻ tội lỗi của A-đam? Hay họ có tội trước mặt Đức Chúa Trời vì tội lỗi của riêng họ? Nhiều người đã cố gắng để trả lời cho những câu hỏi đó từ Rô-ma 5:12. Nhưng Phao-lô không trả lời những câu hỏi đó trong câu này. Thay vào đó, ông chú ý đến những gì ông đã nói trong Rô-ma 3:23, “Mọi người đều đã phạm tội.” Chúng ta phải chấp nhận mình là những kẻ có tội. Chấp nhận sự kiện này là cách duy nhất để hiểu chúng ta cần Đấng Cứu Rỗi. Trong Rô-ma 5:12, Phao-lô muốn đọc giả chấp nhận tội ác xấu xa thế nào và đã được đem vào thế giới này qua A-đam. Sau đó Phao-lô cho thấy rằng việc Đức Chúa Trời ban Đức Chúa Giê-su là phương thuốc duy nhất để chữa lành tội lỗi.

Nhưng Rô-ma 5:12 chỉ nói về tội lỗi của A-đam đem lại sự chết. Câu này không cho chúng ta câu trả lời – sự sống trong Đấng Christ. Một trong những phần đẹp nhất của Phúc âm về sự được cứu bởi đức tin là sự chết đã bị hủy diệt. Thế nào? Khi Đức Chúa Giê-su bước ra khỏi mồ mả. Ngài đã phá hủy dây chuyền của sự chết. Ngài phán, “Ta là Đấng Sống, ta đã chết, kìa nay ta sống đời đời, cầm chìa khóa của sự chết và âm phủ” (Khải huyền 1:18). Đức Chúa Giê-su có “chìa khóa” để mở cửa mồ mả. Vì thế, kẻ thù là sự chết không thể giữ chúng ta ở đó nữa.

Bạn đã có kinh nghiệm gì về sự chết khủng khiếp thế nào? Vậy thì, tại sao chúng ta phải trông cậy vào điều gì đó lớn hơn chúng ta hoặc những gì thế gian này có thể đem lại?

TỪ A-ĐAM TỚI MÔI-SE

Hãy đọc những điều sứ đồ Phao-lô viết trong Rô-ma 5:13, 14. Ông dạy chúng ta gì về luật pháp?

Sứ đồ Phao-lô nói gì trong những câu này? Các chữ “trước khi chưa có luật pháp” trong câu 13 liên quan chặt chẽ đến sự suy nghĩ của Phao-lô trong các chữ “từ A-đam cho đến Môi-se” trong câu 14. Phao-lô có ý gì khi liên kết hai ý tưởng này với nhau? Ông dùng sự sắp xếp các ý tưởng này để nói về thời gian từ đầu của thế giới đến Si-nai. Khoảng thời gian này đã xảy ra trước khi Đức Chúa Trời giới thiệu chương trình thờ phượng của Ngài cho dân Do Thái. Điều này bao gồm luật lệ và Mười Điều Răn.

Vì vậy, câu “trước khi chưa có luật pháp” nghĩa là trước thời gian mà Đức Chúa Trời ban hành các luật lệ khác nhau cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai. Câu này cho thấy rằng tội lỗi là một phần của thế giới đã có từ lâu trước Si-nai. Tại sao lại không? Suy cho cùng, nói dối, giết người, tình dục ngoài hôn nhân, và thờ lạy các thần giả là tội lỗi trước thời Si-nai.

Trước thời Si-nai, con người chỉ có một ý tưởng giới hạn về Đức Chúa Trời thật sự là ai. Nhưng họ biết đủ để bị kết tội vì hành động sai trái. Đức Chúa Trời rất công bằng. Ngài sẽ không trừng phạt bất cứ ai nếu không có nguyên nhân. Con người đã không phạm tội nếu không có luật nói rõ ràng tội nào. Nhưng họ đã phạm tội. Làm thế nào có thể như vậy được? Có thể được vì thiên nhiên đã cho thấy hình ảnh rõ ràng về Đức Chúa Trời là ai. Nhưng họ đã bịt tai nhắm mắt để không chấp nhận những lẽ thật này. Và vì thế, họ đã có tội (Rô-ma 1:20).

Rô-ma 5:20, 21 giúp chúng ta hiểu tại sao Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài trọn vẹn hơn trong “luật pháp”?

Luật pháp và những sự dạy dỗ được ban cho tại núi Si-nai bao gồm Mười Điều Răn. Đó là lần đầu tiên luật này được viết xuống và công bố rộng rãi.

Dân Y-sơ-ra-ên bắt đầu thấy họ đã thất bại trong việc làm tất cả những điều mà luật pháp đòi hỏi. Bỗng nhiên, họ hiểu họ là những tội nhân khùng khiếp. Vì, mục đích của luật pháp Đức Chúa Trời là giúp họ nhận thấy nhu cầu cần Đấng Cứu Thế. Và luật pháp đã hướng dẫn họ chấp nhận sự tha thứ của Đức Chúa Trời.

Luật pháp ở nước bạn đã cho bạn thấy những gì là đúng và những gì là sai thế nào? Luật pháp vĩnh cửu của Đức Chúa Trời còn cho chúng ta thấy rõ hơn điều tốt và điều xấu thế nào?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU, A-ĐAM THỨ HAI

Trong Rô-ma 5:18, 19, Phao-lô cho chúng ta thấy sự khác biệt giữa những gì mà A-đam và Đấng Christ đã cho chúng ta. Sự khác biệt đó là gì? Và chúng ta được ban cho hy vọng nào trong Đấng Christ?

Nhân loại không nhận được gì từ A-đam ngoại trừ sự chết. Nhưng Đấng Christ đã đến và chiến thắng sự thử thách mà A-đam đã thất bại. Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng tội lỗi. Ngài làm công việc này cho chúng ta như là Đấng Thay Thế của chúng ta. Ngài giúp chúng ta đứng vững trước mặt Đức Chúa Trời, và vì lý do này, Đức Chúa Giê-su là “A-đam Thứ Hai.”

“A-đam thứ hai được tự do lựa chọn giữa đúng và sai. Và Ngài chịu trách nhiệm về những gì đã xảy ra vì các sự lựa chọn của Ngài. Tất cả những người và quyền lực chung quanh Ngài đều có thể dẫn Ngài đi sai đường. Và như vậy, Ngài có nhiều khó khăn hơn A-đam để chọn không phạm tội. Ngài đã bị bao quanh bởi những kẻ có tội, nhưng Ngài đã từ chối không nhượng bộ sự mong muốn tội lỗi. Bằng cách này, Ngài vẫn vô tội và không có mặc cảm tội lỗi nào.” – Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1074.

Hãy đọc Rô-ma 5:15-19. Như đã giải nghĩa trong những câu này, món quà của Đấng Christ khác với tội lỗi của A-đam thế nào?

Xin chú ý cách sứ đồ Phao-lô so sánh những ý tưởng hoàn toàn khác nhau. Thí dụ, (1) tội lỗi của A-đam đã đem lại sự chết. Nhưng món quà của Đấng Christ đã cho chúng ta sự sống. (2) Sự không vâng lời của A-đam đem tội lỗi vào thế gian. Nhưng sự vâng lời của Đấng Christ đã cứu chúng ta. (3) Tội của A-đam đã đem lại sự chết cho cả thế gian. Nhưng món quà của Đấng Christ đã làm cho chúng ta được xưng công bình với Đức Chúa Trời. (4) Tội của A-đam đã đem lại sự tổn thương của tội lỗi trên tất cả chúng ta. Nhưng món quà của Đấng Christ đem lại cho chúng ta lòng thương xót và quyền lực trên tội lỗi. Đức Chúa Giê-su đã sửa lại tất cả những gì A-đam đã làm sai!

Thật thú vị khi sứ đồ Phao-lô dùng chữ “sự ban cho” [món quà] năm lần trong Rô-ma 5:15-17. Năm lần! Thật diệu kỳ! Vấn đề thật rõ ràng; Phao-lô cho thấy việc được xưng công bình với Đức Chúa Trời *không phải* là điều chúng ta tự làm được. Đó là một món quà, không phải là một phần thưởng cho bất cứ điều gì chúng ta đã làm, và chúng ta không xứng đáng với món quà đó. Xin nhắc lại, đó là một món quà. Và vì là một món quà, chúng ta phải giơ tay ra để nhận món quà đó bằng đức tin.

Món quà tốt nhất mà bạn đã từng nhận được là gì? Sự kiện là bạn không làm gì để nhận được khiến món quà đó trở nên đặc biệt thế nào? Nhưng món quà đó có thể tương đương với những gì chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Nhiều người bị lừa dối khi tin những điều tốt nhất về lòng xấu xa của họ. Nhưng họ không hiểu cái lòng bầm sinh của họ giả dối thế nào. Thay vào đó, họ tự bao trùm trong các việc tốt của riêng mình cũng như người ta mặc quần áo. Và họ hài lòng về thí dụ này khi họ nghĩ điều tốt là như vậy.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, trang 320.

“Có một nhu cầu rất lớn là Đấng Christ phải được rao giảng như là niềm hy vọng duy nhất và cách duy nhất của chúng ta để được cứu. Cũng vậy, chúng ta đã được ban cho sự dạy dỗ về sự được xưng công bình [được làm cho đúng với Đức Chúa Trời] bởi đức tin (justification by faith). Lời dạy dỗ này đến với nhiều người như nước đến với khách lữ hành đang khát. Quyền lực này của Đấng Christ không phải là phần thưởng cho một điều gì chúng ta đã làm, nhưng quyền lực đó được ban cho chúng ta như một món quà từ Đức Chúa Trời. Thật là một tư tưởng quý giá!” – Phỏng trích tr. 360.

“*Nhưng A-đam là hình bóng của Đấng sẽ đến*’ (Rô-ma 5:14). Vậy, A-đam là hình bóng của Đức Chúa Giê-su thế nào? Suy cho cùng, A-đam ăn trái cấm. Và khi làm vậy, ông trở thành nguyên nhân gây ra sự chết cho con cái của ông và tất cả những người sinh ra trên trái đất này. Nhưng giống như A-đam đã là nguyên nhân gây ra sự chết cho tất cả, thì Đức Chúa Giê-su đã trở thành nguyên nhân của sự sống cho tất cả những ai tin. Bây giờ, chúng ta đã không làm gì để được lòng thương xót của Đấng Christ, nhưng Ngài là Đấng ban sự thương xót cho những ai chấp nhận Ngài. Quyền lực của Ngài để làm cho tất cả mọi người được xưng công bình với Đức Chúa Trời là qua Thập tự giá. Biểu tượng tội lỗi của A-đam ở trong chúng ta, vì chúng ta phải chết như thể chính chúng ta ăn trái cấm. Và biểu tượng của đời sống của Đấng Christ cũng ở trong chúng ta, vì chúng ta sống như thể mình đã vâng phục mọi điều mà luật pháp đòi hỏi đúng như Đức Chúa Giê-su đã làm.” – Phỏng trích Martin Luther, *Commentary on Romans*, tr. 96, 97.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. “Chúng ta cần nghiên cứu Kinh Thánh kỹ lưỡng hơn, vì đó là Lời của Đức Chúa Trời. Các sách Đa-ni-ên và Khải huyền cần được chú ý cẩn thận như chưa từng có trong lịch sử của nhân loại. Chúng ta có thể nói ít về quyền lực của giáo hội La Mã, nhưng chúng ta nên chỉ cho những người khác biết những gì Kinh Thánh đã được viết ra dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Evangelism*, tr. 577. Câu này có ý nghĩa gì?
2. Làm thế nào chúng ta có thể giúp những người khác hiểu rõ hơn những gì Đấng Christ ban cho và những gì Ngài đã làm cho họ?